

(Uyan yarım uyan söndü yıldızlar)

(Serkent) (Saz)

Uyan yarım uyan söndü yıldızlar

günkarşı te-peden doğ-mak üze-re-dir her-sa bahgü ne-şi seyre-den kız lar

(Sfyan)

mahmur göz le ri-ni öğ-mak üze-re-dir öğ-mak üze-re-dir u-yan ya-rim

(Aranca)

sas ler gel-di de rin den Ka-ranlık oy-na

na-da kop-tu oy-na-da kop-tu ye-rin-den

ilk a-şak ka-pa-nın eşik-le-rin-den

(Serkent) (Sfyan)

şimdi birgöl ge-yi kovmak üze-re-dir kovmak üze-re-dir

(Saz -)

Sevgi-lim ka-pı-na çaldı ay-din-lik bay-gan göz-le-ri-ni aldı

(Saz - - -)

ay-din-lik i-çim de-lik kan-da kal-da ay-din-lik

(Sfyan)

Bu ay-din-lik beni boğ-mak üze-re-dir boğ-mak üze-re-dir

Uyan yarım uyan söndü yıldızlar
Gün karşı tepeden doğmak üzredir
Her sabah güneşi seyreden kızlar
Mahmur gözlerini ovmak üzredir

Uyan yarım sesler geldi derinden
Karanlık oynadı koptu yarından
İlk aşak kapının eşiklerinden
Şimdi bir gölgeyi kovmak üzredir

Sevgilim kapıma çaldı aydınlık
Baygın gözlerim aldı aydınlık
İçimde bekledi kaldı aydınlık
Bu aydınlık beni boğmak üzredir